

TẢ MỘT ĐÊM TRĂNG ĐẸP

Đề bài

Viết một bài văn miêu tả một đêm trăng đẹp mà đã để lại trong em ấn tượng sâu sắc nhất

Văn mẫu lớp 5 tả một đêm trăng đẹp

Bài số 1

Đêm trăng quê nội

Từ nhỏ đến giờ không biết bao nhiêu lần được ngắm trăng rồi nhưng có lẽ cái đêm trăng ấy, một đêm trăng ở đồng bằng quê nội đã để lại cho em một ấn tượng đẹp đến kì lạ. Hình ảnh mà cho đến mãi sau này khi trưởng thành, nó vẫn theo em như một kỷ niệm đẹp. Đó là cái đêm trăng rằm tháng bảy mà bố mẹ cho em về quê dự lễ đáo tế của ông nội.

Ngay khi hoàng hôn vừa tắt, trên bầu trời bao la, hàng nghìn hàng vạn những ngôi sao nhấp nháy. Chỉ có ngôi sao chiều là sáng nhất, đứng kiêu hãnh một mình như một thiếu nữ đẹp giữa bức tranh trời thu. Màn đêm dần dần buông xuống. Mọi nhà trong xóm đã lên đèn từ bao giờ. Ngoài đồng, đom đóm lập lòe tưởng như muôn vàn những vì sao nhấp nháy cuối trời xa.

Chỉ ít phút sau, mặt trăng bắt đầu lộ dạng. Lúc đầu, nó giống như một cái đèn lồng bị che khuất một nửa, mặt cắt nằm phía dưới, rồi từ từ nhô lên, tròn vành vạnh, lơ lửng giữa không trung, như một cái đèn lồng khổng lồ chiếu những ánh sáng vàng dịu xuống vạn vật. Em bước ra ngõ nhìn về phía trăng mọc. Một lúc sau, trăng gôi đầu lên rặng cây lơ mờ ở chân trời xa tít, để rồi sau đó lấp ló trên ngọn tre già. Bầu trời bây giờ trong vắt. Hàng trăm đốm sao rải rác trên nền trời lúc ẩn lúc hiện. Có lẽ trăng sáng quá làm cho chúng mờ đi chăng? Tuy vậy, em vẫn thấy chúng đẹp và đáng yêu, bởi chúng là những viên ngọc quý tỏa ánh sáng hiem hoai cho những đêm vắng bóng chị Hằng Nga.

Bây giờ thì trăng đã lên cao tỏa ánh sáng dịu dịu, nhuộm một màu bạc khắp ruộng đồng, thôn xóm, làng mạc. Cạnh nhà Nội, dòng sông long lanh gợn sóng lăn tăn như hàng trăm con rồng nhỏ đang lượn múa. Và kia nữa, mái tôn của những ngôi nhà phía trái phản chiếu ánh trăng óng ánh. Ánh vàng còn phết lên những thảm cỏ xanh và vườn rau sau nhà tạo nên một mảng sáng nhờ nhờ, bàng bạc. Bóng nhà, bóng cây in rõ thành những vầng đen nhạt trên mặt đất. Thỉnh thoảng, gió hiu hiu thổi, cỏ cây lay động xào xạc. Những bóng đen của cây cối lắc lư, thay dạng đổi hình như những "bóng ma" chập chờn...

Trong xóm, hầu hết mọi nhà tụ họp ở ngoài sân. Người lớn thì hóng mát, ngắm trăng. Máy chị thì đan võng, dệt chiếu, sàng gạo vừa cười vừa nói vui vẻ. Trẻ em nô đùa chạy

nhảy khắp sân. Cả đến những chú chó cũng ra sân hóng gió hoặc ra đường nhìn trước, ngoái sau rồi cất tiếng sủa vu vơ...

Ngoài đồng, quang cảnh thật vắng lặng, tĩnh mịch. Muôn vật say sưa tắm ánh trăng trong. Gió đồng lồng lộng thổi, thảm lúa xanh rập rờn, nhấp nhô như những làn sóng ngoài biển khơi. Nước bắt đầu lên trong các mương, rãnh chảy róc rách. Côn trùng đó đây cất tiếng kêu ra rả. Cỏ cây ngoài vườn thẫm thì nhỏ to. Càng về khuya, không gian càng tĩnh mịch. Vạn vật như đang say sưa trong giấc ngủ êm đềm. Chỉ duy có loài côn trùng vẫn ra rả hòa âm những khúc nhạc muôn thuở về đêm. Ánh trăng đẹp cùng hơi sương mát dịu ru ngủ muôn loài. Em trở vào nhà đánh một giấc ngon lành cho đến sáng. Khi em tỉnh giấc ánh trăng đã nhợt hẳn đi nhường chỗ cho ánh bình minh thức dậy. Mọi vật sau một đêm tĩnh dưỡng, nghỉ ngơi dưới ánh trăng dịu, giờ đây cũng đang bừng tỉnh dậy, mình ngậm những giọt sương mai.

Đứng giữa đồng quê ngắm cảnh trăng đẹp và nghe khúc nhạc kì diệu của thiên nhiên, em cảm thấy tâm hồn mình lâng lâng. Tiếc là ngày kia em đã phải trở về thành phố rồi. Thôi, hẹn vầng trăng rằm nơi đồng nội một dịp khác nhé.

Bài số 2

Trăng rằm Trung thu

Nhắc đến tuổi thơ, cái thứ gắn liền với mỗi đứa trẻ, bình dị nhưng sâu sắc có lẽ phải nhắc đến tết Trung thu, ngày rằm tháng tám. Được phá cỗ, được ngắm trăng cùng với chị Hằng, chú Cuội, được nô đùa, được sống đúng với lứa tuổi của mình.

Tôi nhớ lại ngày trung thu của gia đình tôi khi đó. Khi màn đêm buông xuống, trên khắp đường phố, nhà nhà đã lên đèn. Ánh điện sáng lung linh. Nhưng chỉ ít phút sau, mặt trăng tròn vành vạnh đã nhô lên. Cả gia đình tôi quây quần trên chiếc chiếu nhỏ đặt trước hiên nhà, ngồi ngắm trăng.

Trăng đêm nay đẹp và sáng quá! Đêm nay là trăng rằm tháng tám cơ mà! Cái bóng dáng tròn vành vạnh của mặt trăng trông giống như cái đĩa bạc khổng lồ treo lơ lửng trên nền trời xanh thẫm. Trăng lấp lờ mờ ẩn hiện sau ngọn phi lao. Làng xóm tung bừng tiếng cười nói râm ran. Ánh trăng vàng vạc soi sáng từng cảnh vật.

Gió thổi nhẹ lướt qua như đang thì thầm trò chuyện. Ngoài vườn, gió luôn qua từng kẽ lá hiu hiu thổi mát, hòa thành một bản nhạc du dương, thích thú làm sao? Tôi và mấy đứa bạn trong xóm tụm năm, tụm bảy rủ nhau xếp thành hàng dọc rồng rắn đi rước đèn phá cỗ đêm rằm Trung thu. Những chiếc đèn giấy ông sao, đèn cá chép... với ánh lửa bập bùng hòa với ánh trăng làm một.

Chơi chán, chúng tôi cùng nhau phá cỗ. Trong mâm cỗ có cả phần của Chị Hằng và Chú Cuội. Có lúc ngược nhìn lên, tôi cảm giác như họ đang tươi cười với chúng tôi, rồi nhón tay cầm lấy một cái kẹo mà tôi để phần cho họ. Đêm cũng đã đến khuya, trăng càng lúc càng cao hơn và nhạt dần. Bất chợt một đám mây đen từ đâu bay đến che khuất ánh trăng, phá tan không khí náo nhiệt.

Cuộc vui phải tàn, chúng tôi trả lại không khí tĩnh mịch cho đêm khuya, tuy tất cả mọi người không muốn rời đêm trăng ấy. Trờ về nhà, ai nấy đều mong muốn cho thời gian quay trở lại để cùng nhau được hưởng sự thú vị của những đêm trăng sáng như đêm nay.

Bài số 3

Tả đêm trăng lớp 5: Trăng là món quà của tạo hóa

Hoàng hôn đỏ rực cả góc trời vừa tắt thì màn đêm đã vội vàng buông xuống. Những vì sao bắt đầu lấp lánh trên bầu trời và vầng trăng tròn vành vạnh xuất hiện tựa như nàng tiên dịu hiền ban phát ánh sáng khắp nhân gian.

Cuộc sống hiện đại đã thay thế ánh sáng của thiên nhiên bằng ánh sáng của đèn điện nhưng ánh trăng vẫn chiếm một vị trí đặc biệt trong lòng con người. Nhắc đến ánh trăng là nhắc đến một vẻ đẹp vĩnh hằng của thiên nhiên tạo hóa, của một vẻ đẹp dịu dàng, khiết chứ không rực rỡ chói lóa như ánh mặt trời.

Bầu trời đêm như một tấm thảm đen mênh mông rộng lớn được tô điểm bằng những vì sao. Trung tâm của bức tranh ấy chính là vầng trăng tròn như chiếc đĩa bạc. Ánh trăng vàng dịu như mật chảy tràn, lan tỏa khắp nhân gian, làm cho cảnh vật ban đêm trở nên lung linh, huyền ảo.

Càng lên cao trăng càng sáng, ánh trăng êm dịu len lỏi khắp các đường làng ngõ xóm, nhẹ lướt trên các mái nhà, giăng mắc trên từng nhánh cây sợi cỏ. Cây cối cũng như được tắm trong ánh trăng vàng. Trăng chiếu vào các tán lá, lọt qua những cành thưa thớt phản chiếu xuống mặt đất tạo thành những đốm sáng li ti trông như hàng nghìn bông hoa đan xen, hòa quyện vào nhau.

Thỉnh thoảng lại có một vài cơn gió thoảng qua làm cho không khí buổi đêm thêm trong lành và thanh mát. Dòng sông được ánh trăng soi sáng trở thành dòng sông trăng, bóng trăng in hình xuống mặt nước, chỉ cần vài gợn sóng lăn tăn là trăng lại vỡ ra hàng ngàn mảnh.

Con người cũng không thể làm ngơ trước vẻ đẹp của thiên nhiên. Những bác nông dân sau một ngày làm việc vất vả ngồi trên chiếc chõng tre trước nhà vừa ngắm trăng vừa thưởng thức chén trà thơm ngào ngạt, nói về chuyện đồng áng. Bọn trẻ con thì chạy nhảy, nô đùa khắp xóm, trăng lại là người bạn hiền trên cao soi sáng để chúng yên tâm chơi

đua. Người đi đường cũng phải dừng lại vài giây, ngược nhìn lên cao và thốt lên rằng: “Trăng đêm nay sáng quá”.

Màn đêm đã không còn u tối, đáng sợ bởi vì đã có trăng làm bạn với con người, ánh trăng làm cho vạn vật thêm trữ tình nên thơ. Một đêm trăng đẹp như vậy quả là hiếm có giữa cuộc sống xô bồ, nhộn nhịp này. Nhờ có trăng, con người đã tạm quên đi những nỗi âu lo thường ngày, tâm hồn nương theo trăng đến một vùng đất thần tiên không có sầu muộn.

Ngắm nhìn đêm trăng sáng và đẹp, lòng em dâng lên một cảm giác bình yên khó tả và tình yêu quê hương tha thiết. Ánh trăng đúng là một món quà tuyệt diệu mà tạo hóa đã ban tặng cho con người. Vì vậy, đừng để mình bị cuốn vào guồng quay cuộc sống hối hả mà lãng quên đi những vẻ đẹp giản dị xung quanh.
